

Sweden
Mrs. Josephine Iverson.
Eskhult Drängsred.
Halland.

Philadelphia Pa.
den 22 Oktobre 1904.

Min Kära Fäster!

Efter en lång, lång tystnad
vill jag skriva några
råder, och tala om hur
alting är.

Jag blev mycket glad när
minna kära Systerar
komma hit. Men gladjen
blef kört.

Som jag sät i Tildas
blef så här Fäster fått
höra den sorgliga ny-
heten, att Selma fått en
flicka.

Hvarför skall det gå
så med pappas flickor
Kan Fäster tanka sig,
att ingen kunde förelä
det på Selma.

Jag var i Ridgway 4de
juli. Både Tillee Selma
och jag varo på en
utflykt. Vi gjorde alla
slags lekar. Och Selma
sprang i kapp med
honom som helst.

Stackar Selma head
hon måste ha lidit.
hon hade en hård
plats. Fem barn, och
en sjuk nervös Frau.
Hon fick belöning för
sitt arbete.
Och så smärade hon
sig så härdt.
Hon talade inte om det för
någon, förärran hon var young
en. Da val det händelsvis
en sjuksjötresta från
Philadelphia. Hon viste om

detta hospitalet.
Gillt skref till mig om
det. Jag blev aldeles
aldeles forsviflad. Jag res-
te till Ridgway. Just
och oktugast just kom in
till staden. De hade
lånt tagit oss alla tre
till Niagara fallet för
roskall. Men istället
fick jag lämna mitt
hem där jag varit än-
da sedan jag kom hit.
Och följde Selma hit.
Hon var inte på hospi-
talet mer än två vee-
kor före flickan födes.
Nu är hon på en anstalt
för olyckliga flickor. Hon
har varit där i sju vee-

Kor. och få slanna där
så lange till. Om vi
vill så skaffa de henne
en plats på landet. så
hon kan behålla sitt
barn sjelf.

Men vi tyckel det var
bättre om hon lämnade
det barnet till en familj
och betade få det.

Så kunde hon ta plats
som vi. hon är en duk-
tig arbetsflicka. så hon
kan få syra dollar
veckan. Det är en god-
fruktig Familj, som
jag känner, som jag
troer tas barnet. Jag ska
ga dit och fråga försdag.

Selma går i Engelska skola. Hon kan tala rätt bra. Flickan doptes i Sis-dags. Hon heter Ester Nina Johanna. Foster kan inte tänka hurad hon är magel och klein. Hon vägde 3 och ett halft pund. Jag trod inte hon kan leva. Jag tänker på hurad Foster sade om mig när jag var liten. Det var ett armt barn. Så får jag saga om Ester.

Tillie och jag går och hälsar på Selma hvarje vecka. Jag får nu talan om Tillie. Hon uppsöer sig väl.

Hon har en hård plats,
4 dollar i veckan. Hon
har vist en Fästmansdå-
nne. När hon reste till
Philadelphia. Fick hon en
Boa. ett par handskar.
och tre dollar sian hon
gaf Selma kläder föl.
i present af honom.

Vi arbeta före två brädor
Det är lit tio minuter
räg emellan oss. Vi åra
Fria hvarje försdagsef
termiddag. och hoalan-
nan sandag. Vi gå al-
tid ut tillsammans.
Och då går vi föst i Selma
Därfran till någon Svens-
familj. Igår koell var

Tillie hos mig.

Det är så roligt att få

talas vid om allting.

I kväll skall vi gå till
kyrkan.

Tillies Fru är så vän
lig och raa. Hon känner
mer och språkar till
mig när jag kommer
dit. Och hon vill att
Tillie skall bjuda mig
på allting. Hon följer
Tillie hit i Onsdags
kök, och då bad hon
henne taga Fastels
bref med till mig så
jag fick läsa det,
men Fru är mycke
gad mot mig.

Men han är så slott,
Nu till sist får jag tala
om att jag har halsan.
Så sällan
har mycke bra hår,
Har en god plats. De är
tre i Familjen. Jag får
lärar så mycke här,
jag nu al jag halvvis
hemma, så kanske jag
tager en tripp aver
hafvet. Det var en per
son som sade han
skulle ta mig hem när
han blir rik, Gustaf
kan säga hvem dat
är när han kommer
hem. Kära fastel gif mig
ett hatt. Skall försöka
sanda pappa lite påiga
så fort jag kan. De anna.